

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

*Εκδιδόμενον τῇ ἑπιμελείᾳ ἑπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηλοῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβρίγγου διευθύνοντος.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πρὸς τὸν Στρατὸν μου καὶ τὸν Στόλον.

«Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ πρωτόκολλον τὸ καθορίζον τὰ νέα ὅρια μετὰ τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὅρια ἡμῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς λίμνης Πρεσπῶν, διασχίζουσι τὴν πεδιάδα μετὰ Μοναστηρίου καὶ Φλωρίνης, ἀκολουθοῦσι τὰ νοτίως τοῦ Μοριχόβου καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Καζὰ Μονογλυφῶν ὑψηλὰ ὄρη, διέρχονται ἀμέσως νοτίως τῆς Γευγελῆς μετὰ τῆς πόλεως Δοϊράνης καὶ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, διασχίζουσι τὴν λίμνην Δοϊράνην, ἀνέρχονται τὸ ὄρος Μπέλεσι, ἀκολουθοῦντα αὐτὸ κατὰ μῆκος, διαπερῶσι παρά τὴν Κούλαν τὸ στενὸν τοῦ Δεμίρ Ἰσσάρ, ἀνέρχονται εἰς τὸ ὄρος Τσιγγέλι, διέρχονται νοτίως τοῦ Μελενίκου καὶ Νευροκοπίου, περιλαμβάνουσι μέγα μέρος τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Νέστου χώρας, πλὴν τῆς Εἰρήνης καὶ καταλήγουσιν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου. Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται!

Σεῖς εἶσθαι οἱ ἐργάται τῆς μεγαλυνθείσης ταύτης νέας Ἑλλάδος. Τὸ αἷμά σας, οἱ κόποι σας, οἱ ἀγῶνες σας, αἱ στερήσεις σας, ἡ ἀνδρεία σας καὶ ἡ καρτερία σας ἔκαμαν τὴν Πατρίδα μας μεγάλην, ὅχι δὲ μόνον μεγάλην ἀλλὰ καὶ τιμημένην καὶ σεβαστὴν καὶ ἐνδοξον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Λυποῦμαι, διότι πολλοί, πάμπολλοι, ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους μαχητὰς Μου δὲν θ' ἀκούσωσι τοὺς λόγους Μου. Αἰτούτους, ἀλλὰ τὸ αἷμά των δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν πεσόντων ἡρώων μας. Εἰς σὰς δὲ τοὺς ἐπιζῶντας ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν Μου διὰ τὰ κατορθώματά σας καὶ τὴν υπερηφάνειάν Μου διότι ἡγοῦμαι τοιοῦτου Στρατοῦ καὶ Στόλου.

Διέταξα ὅπως μετάλλια δοθῶσιν εἰς πάντας τοὺς μετασχόντας τῶν δύο πολέμων, ἀλλ' ὑπὲρ πᾶν μετάλλιον, ὑπὲρ πᾶσαν ἀμοιβήν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἰς τὴν καρδίαν, ἐκάστου προέχει ὡς ἀρίστη ἀμοιβή, τὸ συναίσθημα, ὅτι ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα Μεγάλην.

Ἀλλὰ τὸ ἔργόν μας δὲν ἐτελείωσε. Πρέπει ἡ Ἑλλάς μας νὰ γίνῃ ἰσχυρά, ἰσχυροτάτη. Θὰ ἐργασθῶ ἀνευδότως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὅσοι μέινετε ὑπὸ τὰς σημαίαις θὰ με συντρέχητε με τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν, ὅπως καὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ὅσοι δὲ ἐπιστρέφητε καὶ εἰς τὸν οἶκόν σας, μαζί με τὸ αἶσθημα τῆς υπερηφείας διὰ τοὺς θριάμβους, νὰ μεταφέρητε καὶ νὰ μεταδώσητε τὴν ἀκαμπτον ἀπόφασιν ὅλων μας, νὰ κάμω-

μεν Ἑλλάδα πολεμικῶς ἰσχυροτάτην, σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους τῆς καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς!

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός!

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος!

Ἐν Λιβανόβῳ τῇ 26 Ἰουλίου 1913

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Θ'.

(Ματθ. ιδ'. 22,34).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ὥς οὐ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας ¹ δὲ γενομένης μόνος ἦν. ἐκεῖ τὸ δὲ πλοῖον ᾗδον, μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτη δὲ φυλακὴ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ² ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν ³. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε, ⁴ ἐγὼ εἰμὶ. μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με· εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ⁵ ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Σημειώσεις.

1) Ὁψίας = δελιὸς· ὁψια μετὰ τὴν δύσιν. 2) Φάντασμα = οὐκ ἰσχυρὰ ἀληθές, ἀλλὰ πνεῦμα προσλαμβάνον φαινομένην τινα μορφήν καὶ σχῆμα. 3) Ἐκραξαν, ἀφῆκαν κραυγὴν φόβου. 4) Θαρσεῖτε. Ὁ Σωτὴρ λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐκ τῆς φωνῆς γνωστὸς ὑμῖν, διδάσκαλος. 5) Εἰς τί = ἐπὶ τί. διατί ἐδίστασας.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

'Εκ τῆς Α'. πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς Γ, 9—17

Ἐξακολουθῶν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸν ἔλεγχόν του πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου, διὰ τὰς διαφορούς μερίδας καὶ εἰς σχίσματα διαιρέσεις αὐτῶν ὑποδεικνύει ὅτι ὅλοι οἱ κήρυκες τοῦ Χριστιανισμοῦ στηρίζουσι τὴν διδασκαλίαν των ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως. Οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ καὶ κυρίως εἰπεῖν τὸ ἔργον των δὲν εἶναι ἔργον προσωπικὸν ἀλλ' ἔργον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ὅνομάσας δὲ αὐτοὺς ἐργάτας τοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ ἐπήγαγεν ὁ Ἀπόστολος «Θεοὶ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστέ». Ἀφοῦ ἡ σπουδαιότερα καὶ κυριωτέρα ἐνέργεια πρὸς κατάρτισιν τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι συνεργοὶ αὐτοῦ, διότι αὐτοὺς μεταχειρίζεται ὡς ὄργανα τοῦ ἔργου του. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ὑψίστον ὑπόγρημα, τὸ νὰ εἶναι τις συνεργάτης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συνεπάγεται καὶ τὰς μεγίστας τῶν εὐθυνῶν, διότι τὸ ἔργον τοῦ κηρύγματος πρέπει νὰ τελῇται ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Συμπληρῶν τὰς σκέψεις του ὁ Ἀπόστολος προσέθηκε
 ἀκατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θε-
 μέλιον τέθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ, ἕκαστος δὲ βλεπέτω
 πῶς ἐποικοδομεῖ. Ἐγὼ λέγει ὁ Ἀπόστολος πρῶτος κηρύ-
 ζας ἐν Κορίνθῳ τὸν Χριστιανισμόν, ἔθηκα τὸν θεμέλιον λίθον
 ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων. Μετ' ἐμὲ ἦλθον ἄλλοι κήρυκες τοῦ
 Εὐαγγελίου ἵνα συνεχίσωσι τὸ πνευματικὸν οἰκοδόμημα, ἕ-
 καστος λοιπὸν τούτων ἂς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ ἀθεμέλιον
 γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐ-
 στιν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Θεοάνθρωπος καὶ Σωτὴρ εἶναι ὁ ἀ-
 κρογωνιαίος καὶ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀληθοῦς καὶ γνησίου
 Χριστιανισμοῦ. Ἐπ' αὐτοῦ μόνον εἶναι δυνατόν νὰ ἐποικο-
 δομηθῇ τὸ πνευματικὸν χριστιανικὸν οἰκοδόμημα, ὅχι μόνον
 τῆς διδασκαλίας ἀλλὰ καὶ τῆς ἡθικῆς ζωῆς.

ὅπου λοιπὸν μένει ἀτάλευτον τὸ θεμελίον τοῦτο ἐκεῖ
ἐξυψοῦται μικρὸν κατὰ μικρὸν, τὸ οἰκοδόμημα, τοῦναρτίον
ἢ παρασάλευσις τοῦ θεμελίου συνεπάγεται τὴν κατάρρευσιν
τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἔργου τῶν
συνεργῶν τοῦ Θεοῦ κηρύκων, τοῦτο θὰ φανερωθῇ ἂν εἶναι
ὕγιες ἢ ψευδές, ἂν εἶναι χρυσός, ἄργυρος, λίθος τίμιος, ἢ
ξύλα, χόρτος, καλάμη, χρησιμοπονηθέντα εἰς τὸ οἰκοδόμημα
τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ταῦτα θὰ δοκιμασθῶσιν ὡς διὰ πυρὸς,
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Ὅπως κατὰ τὴν πυρκαϊάν
οἱ οἰκοδομοῦντες τὰς οἰκίας των ἐξ εὐφλέκτου ὕλικου ἀπο-
βάλλουσι τὸ πᾶν καὶ καίονται μὲν καὶ αὐτοὶ ἢ μετὰ πολλοῦ
κόπου καὶ πολλῶν ζημιῶν σώζονται, οὕτω καὶ οἱ συνεργοὶ
τοῦ Θεοῦ οἱ διὰ ψευδοῦς ὕλικου οἰκοδομοῦντες τὸ πνευματι-
κὸν οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ θὰ ὑποστῶσι, τὸν κίνδυ-
νον τελείας καὶ αἰωνίου καταστροφῆς. Τέλος ἐπισφραγίζων
τὰς σκέψεις του ὁ Ἀπόστολος λέγει πρὸς τοὺς χριστιανούς.
«Οὐκ εἶδατε ὅτι ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ εἰ ἐν ὑμῖν; Εἰ τις τὸν ναὸν τοῦτον φθείρει φθαρεὶ τοῦ-
τον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳ τινές ἐστε
ὑμεῖς.»

Ἄς ἔχωσι τοῦτο ὑπ' ὄψει καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἀλλὰ πρὸ πάντων οἱ συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ, κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ ἔργον τῶν δὲν πρέπει νὰ φθείρῃ τὸν καὶν τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν ζῶντα Χριστόν. Ὡς συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐν ἑαυτοῖς ζῶντα τὸν θεὸν ἐμπνέοντα αὐτούς.

Ο ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΖΟΣ

Ἦλθε ποῦ βγαίνεις τὸ πρωὶ καὶ βασιλεύεις βράδυ
 Σ' οὐλο τὸν κόσμον ἀνατείλεις ὃς οὐλο τὸν κόσμο ὅσοι
 Στου Μπαρμπαραέζου τὴν αὐλὴν, ἦλθε, μὴν ἀνατείλῃς
 Κ' ἂν ἀνατείλῃς, ἦλθε μου, νὰ γοργοβασίλειψῃς
 Μὴ θάμπωθουν ἡ ἀχτιῖνες σου.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΗΜΩΝ

Ἀπὸ μικροῦ τινος βράχου, λέγει Ἰάλλος ποιητής, ἀνα-
βλύζει καὶ καταρρέει ὀλίγον ψυχρὸν καὶ διαυγές ὕδωρ· πί-
πτει ἐπὶ μικρὰ τινα καὶ καθαρὰ λιθάρια, κυλίσται ἐπ' αὐ-
τῶν πάντοτε διαυγές ὡς κρύσταλλος, ψυχρὸν καὶ ὠραῖον, εἰς
μικρὰν ἀπόστασιν καὶ ἔπειτα βυθίζεται καὶ ἐξαφανίζεται.
Εὐτυχής, λέγει, ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ὁ βίος ὅπως ὁ τῆς
μικρᾶς ταύτης πηγῆς, βαδίσῃ μὲν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ πᾶσαν
ἄφροντις, καθαρὸς καὶ ἀγνός, ὅπως τὸ κατ' ἀρχὰς ἐγεννήθη,
ἐξέλθῃ δὲ ἐκ τοῦ βίου τούτου ἄνευ θορύβων καὶ ἄνευ κη-
λίδων.

* Ἀπὸ μεγάλων δὲ καὶ ὕψηλων καὶ διαρκῶς χιονοσκε-
πῶν ὄρεων, ἐξακολουθεῖ ὁ ποιητής, ἀναβλύζει ὁ Δούναβις·
διέρχεται διὰ πόλεων καὶ κωμῶν, καὶ συναποφέρει μυριάς
ἀκαθαρσίας, ἀποβάλλουσιν οὕτω τὰ ὕδατα αὐτῶν τὴν διαύ-
γειαν, γίνονται θολὰ, κίτρινα καὶ ἀηδῆ τὴν θέαν· πλέουσιν
ἐπ' αὐτῶν χιλιάδας πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα ῥίπτουσιν εἰς
αὐτὸν ἄλλας ἀπείρους ρυπαρίας, οὕτως ὥστε ὅταν μετὰ μα-
κρὰν πορείαν χύνονται τέλος εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ὕδατα αὐ-
τοῦ, φαίνονται αὐτὸ τοῦτο ἀηδέστατα.

Παρόμοιοι είναι, λέγει, καὶ ὁ βίος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῶν πολιτικῶν τῶν στρατιωτικῶν, τῶν βασιλέων κλπ. Ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαζόμενοι, χίλια δυὸ πράγματα, καλὰ καὶ κακὰ, ἀναμειγνύονται εἰς μυρία ὑποθέσεις, δικαίας καὶ πολλάνεσι ἀδίκους, ἐπαινοῦνται καὶ συχνότερον κατηγοροῦνται, ὑβρίζονται, συκοφαντοῦνται, ὁ βίος αὐτῶν κατασπiloῦται καὶ ὅταν τέλος ἀποθάνωσιν, πολλάνεσι ἀμφισβallestai, ἀν αἱ καλὰὶ πράξεις αὐτῶν ἢ αἱ κακαὶ εἶναι περισσίεται καὶ ἂν ὑπῆρξαν μᾶλλον εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς καὶ δὴ ἂν πρέπη ἡ μνήμη αὐτῶν νὰ εὐλογῇται ἢ νὰ κακολογῇται.

Ἄλλὰ πάλιν, ἐπιφέρει ὁ ποιητής, καθ' ὃν τρόπον ὁ μέ-
γας ποταμός ποτίζει καὶ γονιμοποιεῖ ἀπείρους ἀγρούς καὶ
συντελεῖ οὕτως εἰς διατροφήν καὶ εὐτυχίαν ἑκατομμυρίων ἀν-
θρώπων, ὅπως χρησιμεύει εἰς ἐπικοινωνίαν διὰ τῶν πλοίων
καὶ εἰς εὐχολον καὶ εὐθυνήν μεταφορὰν τῶν προϊόντων πολ-
λῶν τόπων εἰς ἄλλους, οὕτω δὲ εὐεργετεῖ μυριοτρόπως τὰς
χώρας δι' ὧν ῥέει, ἐνθ' ὁ μικρὸς ῥύαξ ὁ ταχέως ἐξαφανιζό-
μενος εἶναι ἄχρηστος καὶ ἀνωφελὴς εἰς τὸν κόσμον, τοιοῦτο
τρόπως καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἐπιδρῶσιν εὐεργετικῶς ἐπὶ
τοῦς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς γεννῶνται καὶ δρῶσιν, δι-
δουσιν εἰς τὸν λαὸν ἄλλην εὐγενεστέραν, ὑψηλοτέραν κα-
τεύθυνσιν, φροντίζουσιν, ἵνα αἱ δυνάμεις τοῦ ἔθνους μὴ σπα-
ταλῶνται ἐπὶ ματαίῳ, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐπωφελῶς
ὕπὲρ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἔθνους ἢ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος
καθόλου, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀποβαίνουσιν εὐεργεταὶ τοῦ ἔθνους αὐ-
τῶν, ὅπως λ. χ. ὁ Βίσμαρκ τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους, ἢ καὶ
τοῦ κόσμου ὅλοκληρου, ὅπως λ. χ. ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.
Τὸ λεχθὲν περὶ τῶν ἀπείρων ἀγρῶν καὶ ποταμῶν

Τὸ λεχθέν περὶ τῶν ἀτόμων ἰσχύει λεγόμενον καὶ περὶ
τῶν λατῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Ὑπάρχουσι λαοὶ ἀνεκάθεν ζήσαντες
ἐν τῇ ἀφανείᾳ· οὗτοι οὐδέποτε ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν με-

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

 Δ'

Ἡ δ' οὐράως τοῦ φύσει λίαν ὄχυροῦ στενοῦ τούτου (τοῦ Κλειδίου) ὑπερασπιζομένου καὶ ὑπὸ πολυαριθμῶν Βουλγάρων ἀνεχαίτισεν ἐπὶ τινα χρόνον τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν· ἄλλ' ὅπως ὁ στρατηγὸς Νικηφόρος Οὐρανὸς εὗρε πόρον εἰς τὸν πλημμυροῦντα Σπερχειὸν, οὕτω καὶ ὁ στρατηγὸς Νικηφόρος Ξιφίας εὗρε δίοδον εἰς τὴν Κλεισούραν τοῦ Κλειδίου διὰ τῶν ἀποκρήμνων πλευρῶν τῶν ὀρέων. Ἐπιτεθείς δὲ μετὰ τῆς μοίρας τοῦ αἴφνης ἐκ τῶν ὀπισθεν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐνέβηκεν αὐτοὺς εἰς δεινὴν σύγχυσιν καὶ ἀμηχανίαν. Ἐκεῖ περικλεισθέντες ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τούτου καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ τοῦ βασιλέως, οἱ μὲν ἐατάλησαν οἱ δὲ περισσότεροι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Ὁ ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων δὲν θὰ ἐσώζετο, ἐὰν δὲν ὑπερησπίζετο αὐτὸν ἐκθύμως ὁ υἱὸς τοῦ καὶ ἂν δὲν ἐξῆγον ἑαυτὸν ταχέως ἐκείθεν μακρὰν ἐπὶ ἵππου.

Ἀναφέρεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος τὰς 15 χιλιάδας τῶν συλληφθέντων Βουλγάρων αἰχμαλῶτων διαιρέσας εἰς σώματα, ὃν ἕκαστον συνέκειτο ἐξ 100 ἀνδρῶν καὶ τυπλώσας τοὺς 99 ἑκάστου σώματος, ἓνα δὲ μόνον ἀφίππων ἀτύφλωτον, ἵνα ὀδηγῇ τοὺς λοιπούς, ἀπέστειλεν αὐτοὺς οὕτω εἰς τὸν εἰς Πρίλαπη (Περλεπέν) καταφυγόντα Σαμουήλ, ὅστις ἰδὼν αὐτοὺς καὶ συγκινηθεὶς ἐλιποθύμισε καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέθανεν. Εἰς τὴν διήγησιν ταύτην πολλοὶ δυσπιστοῦσιν· ἐν τούτοις καὶ ἂν συνέβη, δικαιολογεῖται ἐκ τῶν ὁμοιότητων, ἃς διέπραττον οἱ Βούλγαροι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, οὔτεναι ἐξεδικοῦντο οὕτω νῦν αὐτοὺς, πρὸς τοῦτοις δὲ πλεῖστα παραδείγματα πεπολιτισμένων λαῶν ἀναφέρει ἡ ἱστορία ἐκτραπέντων ἐπὶ παρομοίαν περιστάσεων ὡς τοιαῦται πράξεις. Μετὰ ταῦτα ὁ Βασίλειος ἀποσπᾶς μέρος τοῦ στρατοῦ του ὑπὸ τὸν Θεοφύλακτον Βοτανειάτην ὅπως ἐξώσῃ τοὺς Βουλγάρους κατέχοντας ὀχυρώματά τινα εἰς τὰ ὅρη τῆς Στρουμπίτζας (Στρουμνίτζας) ὧδευσεν εἰς Θεσσαλονίκην. Οἱ Βούλγαροι καίπερ κατέχοντες λίαν ὀχυράς θέσεις δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὸν Βοτανειάτην, ἀλλὰ ἐζήτησαν διὰ τοῦ δόλου νὰ βλάψωσι τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἀποσυρθέντες καὶ ἀφίσαντες αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τι στενόν, ἐπέπεσαν ὑστερον κατ' αὐτοῦ ἐξερχομένου καὶ βαδίζοντος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατέστρεψαν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο σῶμα τοῦ στρατοῦ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τῶν Ζαχαρίων, ἔνθα παρέλαβες τὸ ὄχυ-
ρόν φρουρίον Μελενοίκον, ἐπορεύθη εἰς Μονουπόλιν καὶ λα-
βὼν ἐκεῖ τὴν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῆς
ἀνταγορεύσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Γαβριὴλ ἔσπευσε νὰ μεταβῇ εἰς
Θεσσαλονίκην, ὅποθεν ἐν μέσῳ χειμῶν ἐστράτευσεν εἰς Πε-
λαγονίαν. Δὲν ἐπαγγέλλεται δὲ εἰμὴ ἀποῦ ἐνέπρησε τὰ ἐν Βου-
τελίῳ (Βιτώλια) ἀνάκτορα τοῦ Γαβριὴλ καὶ ἐκυρίευσεν τὰ
φρούρια Προίλαπον καὶ Στύπειον.

Μετ' ὀλίγον ὁ νεὸς ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων ὑπέσχετο πρὸς
τὸν αὐτοκράτορα δι' ἐπιστολῶν τὴν ὑποταγὴν τῆς Βουλγα-
ρίας. Πλὴν ὁ Βασίλειος γνωρίζων πόσον σημαίνουναι Βουλγα-
ρικαὶ ὑποσχέσεις ἀπήντησε δι' ἐκστρατείας εἰς τὴν χώραν
τῶν Μογλέων, ὧν τὸ ἰσχυρότατον φρούριον κυριεύσας ἔλαβεν
αἰχμαλώτους πολλοὺς ἐκ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων. Τοῦτο
δὲ ἐπηκολούθησεν ἡ κυρίεσις τῶν Ἑνωτίων.

Εν τούτοις νέαι ἐπιστολαί, καὶ πρέσβεις προσέτι ἔρχον-
ται ἐκ Βουλγαρίας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ ἐξάδελφος τοῦ
Γαβριήλ Ἰωάννης δολοφονήσας αὐτὸν καὶ ἀναδειχθεὶς ἡγε-
μὼν τῶν Βουλγάρων ἔγραψεν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα μετὰ

γίστων ἀγαθῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους οὐδὲ συνετέλεσάν τι εἰς τὸν φωτισμόν, τὸν πλουτισμόν, τὴν εὐδαιμονίαν καθόλου τοῦ κόσμου. Ἐπ' ἴσης ὑπάρχουσιν ἔθνη ζῶντα ἀπομεμονωμένα καὶ ἀποκεχωρισμένα τῶν ἄλλων καὶ οὔτε ἐνοχλοῦσίν τινα οὔτε ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τινος. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ὁμοῦ καὶ ἄλλα, ὧν ὁ βίος ὑπῆρξε διαρκὲς ἀγὼν τοῦτο μὲν ὑπὲρ τῶν ὑφίστων ἀγαθῶν τῆς ἀνθρωπότητος τοῦτο δὲ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Τὰ πρῶτα, τὰ μὴ ἔχοντα ἱστορίαν ὠνομάσθησαν ὑπὸ
τινων εὐτυχῇ, διότι, ὡς ὁ μικρὸς ῥύαξ, διήνυσαν καὶ διανύου-
σιν τὸν βίον ἡσυχᾷ, ἀγνὰ καὶ καθαρὰ· ἀλλὰ τὰ δεύτερα ἐκρίθη-
σαν καὶ ἐπληρέθησαν ὑπὸ πάντων ἀνεξαίρετως ὡς ἔγγενῃ, ἔι-
δοξᾷ καὶ ἀληθείᾳ εὐεργέται τοῦ κόσμου. Αἱ τύχαι αὐτῶν
ὑπῆρξαν ἀνώμαλοι, πολλάκις ἡγωνίσθησαν, οὐχὶ σπανίως
ἐκινδύνευσαν, καὶ ἄλλοτε μὲν ἐνίκησαν, ἄλλοτε δὲ ἐνίκη-
θησαν καὶ ἐδουλώθησαν ἐπὶ πολὺν ἢ ὀλίγον χρόνον, ἀλλὰ
πάντοτε ἐμάχοντο ὑπὲρ τοῦ φωτός, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ
τῆς ἐλευθερίας.

'Εν τῇ τάξει τῶν ἐθνῶν τούτων ἔρχεται πρῶτον πάντων
τὸ ἡμέτερον, τὸ Ἑλληνικόν.' Απὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἐξα-
κολουθεῖ ἄλλοτε ισχυρότερον καὶ ἄλλοτε ἀσθενέστερον ἀγω-
γιζόμενον καὶ φωτίζον καὶ διδάσκον τὸν κόσμον. Διὰ τῶν
μεγάλων γεγονότων, αἵτινα εἰδομεν τελούμενα ἀπὸ τοῦ πα-
ρελθόντος θβρίου, επαναλαμβάνεται πάλιν ισχυρώτατος καὶ
μεγαλοπρεπές ὁ ἀγὼν ἡμῶν υπέρ τοῦ δικαίου, υπέρ τοῦ φω-
τός, υπέρ τῆς ἀληθείας, υπέρ τῆς ἐλευθερίας. Εἰς τὸν μέγαν
ἀγῶνα τούτου, εἰς τὸν ὅποιον εἰσέρχεται τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
διὰ τῶν ἐπ' ἐσχάτων μεγάλων κατορθωμάτων αὐτοῦ, θα
ἀναγκασθῇ ἀναμφιβόλως νὰ καταβάλλῃ ἐπὶ μακρὴν πάσας
αὐτοῦ τὰς δυνάμεις. "Αν ἡ κτήσις ᾗ μάλλον ἢ ἀνάκτησις
ἐξ οὗτοι μέρους τῆς πατρικῆς κληρονομίας υπήρξε πολύμο-
χος καὶ τοσοῦτον δύσκολος, ἡ ἀσφαλής διάσωσις καὶ ἐπι-
τυχῆς κάρπωσις αὐτῆς θα ἀπαιτηθῇ βεβαίως περισσετέρους
κόπους καὶ θα προσκορούη εἰς μεγαλυτέρας δυσκολίας. Τὸ
φυλάζει ταῦτά του κτήσει χαλεπότερον πέφικεν, ἐγνω-
μάτευsen ὁ ἀρχαῖος ρήτωρ. Ἀλλά παρὰ πάντα ταῦτα θα σώ-
στασθώμεν ἄξιοι τῆς μεγάλης ἐντολής ταύτης καὶ θα σω-
σώμεν μὲν τὰ κτηθέντα, ὥς ἀνακτήσωμεν δὲ σὺν Θεῷ καὶ
τὰ ὑπολειπούμενα, ἂν πεπειθώμεν μὲν περί τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν
μεγάλης ἀπόστολῆς, θελήσωμεν δὲ καὶ θυσιάσωμεν τὸν
ἑλλον βίον ἡμῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἐμφανιζομένας μεγίστας

ἀνάγκας.

Δέν θὰ λέγωμεν πλεον ότι ταυτα ειναι τοιαυτα, ὡς
 ἐγὼ δὲν θὰ τὸ φριεάξω· ἃς πληρώση ἡ Ψαροκόσταταινα ὧς
 ἀδελφέ, μὴ χάνεσαι καὶ ἄλλα τοιαυτα βλάσφημα.

Οὐχί !

Οἱ ἀείμνηστοι πατέρες ἡμῶν ἐκλήρωσαν ἡμῶν μικρὰν
ἀλλά πλῆρη ἀρχαίας καὶ νέας δοξῆς Ἑλλάδα· ἡμεῖς δὲ σή-
μερον τὴν μικρὰν ταύτην Ἑλλάδα καταστήμεν μεγάλην
καὶ ἑνδοξον. Λοιπὸν ταύτην θὰ φυλάττωμεν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ, θὰ ἀγαπῶμεν καὶ θὰ σεβώμεθα ὡς τιμιωτάτην,
καὶ ἐπιφροβὸν ὡς τὰς πύλας τοῦ Ἄδου θὰ ἐκλαμβάνωμεν
πάντα εἴτε ξένον εἴτε Ἕλληνα ὅστις εἴτε λόγῳ εἴτε ἔργῳ
θὰ ἀτιμάζῃ ἢ ἄλλως θὰ βλάπτῃ αὐτήν.

Καὶ ταῦτα παιοῦντες ^{δοῦναι} μεγαλυτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν ἄλλὰ
τὴν πατρίδα οὐ μόνον ^{ἀλλὰ} μετὰ τὸ μέλλον θὰ καταλιπόμεν εἰς
καὶ ἄλλον εὐέλπιδά διὰ τὸ μέλλον θὰ καταλιπόμεν εἰς
τοὺς μεθ' ἡμᾶς.

τῶν ἀρχόντων τῆς Βουλγαρίας ὁμολογῶν ὑποταγὴν καὶ δούλωσιν. Ἄλλ' ὁ διὰ δολοφονίας διαδεχόμενος τὸν ἐξάδελφόν του, ὅστις εἶχεν ἄλλοτε σώσει αὐτόν, δόλους ἐτεκταίνεται, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπήντησεν ὥς καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Γαβριήλ, διὰ λεηλασίας τῶν περιχώρων Ὁστροβοῦ, Σωσκού καὶ Πελαγονίας μέχρις Ἀχρίδος, ἣν καταλαβὼν ἀνεπαύθη ὀλίγον εἰς τὰ ἐκεῖ Βουλγαρικά ἀνάκτορα. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ ἀπεσταλμένοι στρατηγοὶ τοῦ βασιλέως κυριεύουσιν ὁ μὲν Ἀλβανὸς Δαβίδ Ἀριανίτης τὸ φρούριον Θερμίτζεν, ὁ δὲ Εὐφίας τὸ εἰς Τριδαίτζη (Σόφια) φρούριον Βοῖν.

Τῷ 1016 ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Βουλγάρων, καθόσον τὸ μὲν ἐφρόντισεν ὅπως προστατεύσῃ ἀπὸ τῶν Χαζάρων τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ταυρίδος ἀποστείλας στρατὸν καὶ στόλον, τὸ δὲ ἐσπευσε νὰ παραλάβῃ τὴν ἀνω Μηδίαν παραδοθεῖσαν αὐτῷ.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1017 πέμψας τοὺς στρατηγούς Δαβίδ Ἀριανίτην καὶ Κωνσταντῖνον Διογένην εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πελαγονίας πρὸς λεηλασίαν εἰσβάλλων εἰς Βουλγαρίαν καὶ κυριεύσας πυρπολεῖ τὸ φρούριον Λογγόν. Μετὰ ταῦτα πολιορκῶν τὰ φρούρια τῆς Καστορίας καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων Ἰωάννης μετὰ μεγάλου στρατοῦ, συμμαχήσας καὶ μετὰ τῶν Πατρινῶν μέλλει νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῶν ὀπίσθεν κατ' αὐτοῦ, σπεύδει προθύμως νὰ ἔλθῃ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καθόσον σφόδρα ἐπεθύμει νὰ ἔλθῃ εἰς μάχην ἐκ παρατάξεως πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ἐπειδὴ ἡ νίκη ἦτο βεβαία ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ἤθελε ἐπισπεύσει τὸ τέλος τοῦ πολέμου τούτου, παραταθέντος ἕνεκα τῆς μέχρι τοῦδε ἀποφυγῆς τῶν Βουλγάρων τοῦ νὰ ἔλθωσιν εἰς τοιαύτην ἀποφασιστικὴν μάχην. Ὁδηγῆσας τὸν στρατὸν του πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ἡγγέλλετο ὁ ἐχθρὸς καὶ τὸ μὲν φρούριον Βουλγαρὰ κυριεύσας καὶ πυρπολήσας τὰ δὲ περὶ Ὁστροβὸν καὶ Μελίκαν δηρώσας, μάστιγιν προχωρεῖ ζητῶν τοὺς Βουλγάρους. Οὗτοι δὲν διεισοῦντο νὰ διαπράξωσι τοιοῦτον ἄφρον κίνημα. Ὁ βασιλεὺς πείθεται τέλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄλλο τέλος εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον εἰμὴ διὰ τῆς ἐκπολιορκήσεως καὶ τοῦ τελευταίου φρουρίου. Πέμψας τὸν στρατηγὸν Διογένην κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἐκπορθεῖ οὗτος καὶ πυρπολεῖ τὴν Σέταιναν, ἣν ἐκόσμηι ἀνάκτορον τοῦ Σαμουήλ· ὁ δὲ Ἰωάννην μὴ τολμῶν νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ μικροῦ στρατοῦ τοῦ Διογένης ἐζή-

τησε δι' ἐνέδρας νὰ προσβάλλῃ αὐτόν, ὅπερ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, βχδίσας μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος προφθάνει νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα στρατηγόν. Οἱ Βούλγαροι μόλις ἰδόντες τὸν βασιλέα φεύγουσι δρομαίως φωνάζοντες «βεζήτε Καίσαρ» (φύγεται ὁ βασιλεὺς ἔρχεται) καὶ καταδιωχθέντες ὑπὸ τοῦ Διογένης ἀπώλεσαν πλείστους ἄνδρας συνελήφθησας δὲ καὶ πολλοὶ αἰχμάλωτοι καὶ πλουσίαι λεία ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐδομάδα.

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ γίνῃ μεγάλη, ὅταν γεννήσῃ ἓνα ἄνδρα κατὰ μίαν κεφαλὴν ὑψηλότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους».

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Η. Πειραιᾶ ὅπως ὑφεῖς ἐσκέφθημεν ὅτι ἐπιβαλλομένη ἦτο διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Πατρίων ἡ ἀποθησαύρισις τοῦ Β. Διαγγέλματος, οὗ ἡ ἀνάλυσις ἐπὶ μακρὸν θ' ἀποβῇ κύριον αὐτῶν μέλημα — Π. Θ. Ἀμβρογίου, Μ. Σ. Βουκουρέστιον, Γρ. Χ. Θεσσαλονίκην Κ. Α. Κ. Πάτρας, Στ. Μ. Μῆλον· Ν. Ε. Χανῶν Χρ. Σ. Π. Λάρινα, Εὐτ. Δ. Βοστώνη, Ζητηθίνα πρὸς συμπλήρωσιν ἀπεστάλησαν. Κ. Χρ. Πύργον. Δ. Μ. Κέρκυραν. Ν, Στ. Χανῶν. Ι. Π. Ἰωάννινα, Ι. Π. Σοχούμ, Περὶ αὐξήσεων θὰ ληθῇ ἀφάσεις μόνον ὅταν γίνῃ τοιαύτη τῆς ὅλης ἐκδόσεως. = Βασ. Κ. Λονδῶν. Γρ. Π. Ἀλεξάνδρειαν, Ἡρῖσαν ἀποστολαὶ ἀπὸ ἐνάρξεως ἔτους — Μ. Χ. Καβάλλαν. Τὴν γνώμην τῶν Πατρίων ἐκφράξαμεν ἐν καιρῷ. Τὴν τοιαύτην μετανάστευσιν θεωροῦμεν ὡς ἐγκατάλειψιν θέσεως καὶ λιποταξίαν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυβέργην

Διευθυντῇ τῶν Πατρίων

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΡΑΧ. ΧΡ. ἢ ΦΡ. 40.000,000

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΘΕΝ ΔΙ' ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1913 Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1913 Νομοθετικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος κυρωθωμένου διὰ Νόμου κατὰ τὴν πρώτην σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ ἐπιβίῳ τόκῳ 6 0/0 καταβλητέῳ καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐξοφλητέον τὸ βραδύτερον τῇ 17/30 Ἰουν. 1918.

Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δικαιουμένης νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως μετὰ προειδοποίησιν τριῶν μηνῶν.

Αἱ συνιστάσαι τὸ Δάνειον Ὁμολογίαι Δρχ. χρ. ἢ Φρ. 500 φέρουσι προσαρτημένα δέκα ἑξαμηνιαῖα τοκομερίδια λήξεως 18/31 Δεκεμβρίου καὶ 17/30 Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ὑπαρξία τοῦ Δανείου ἐξασφαλίζεται διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν Ὑπεργύων Προσ-

δων μετὰ τὰ προηγούμενα τῷ παρόντι ἑτέρα Ἑθνικὰ Δάνεια.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευμένης ομάδος, ἀναλαβοῦσα ὁλόκληρον τὸ συνομολογηθὲν Δάνειον θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ ὁμολογίας αὐτοῦ ἐπὶ τιμῇ Δραχ. χρ. ἢ Φρ. 495,50 δι' ἐκάστην ὁμολογίαν τῶν Δρχ. χρ. ἢ Φρ. 500, εἰς τὴν τμὴν δὲ ταύτην προστίθεται ὁ δεδουλευμένος τόκος πρὸς 6 0/0 ἀπὸ 18/1 Ἰουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται τὰ ἀπευθυνθῶσιν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν

Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15/28 Ἰουλίου 1913

Ὁ Διοικητὴς

τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΑΙ
ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Μελετήσας εἰδικῶς ἐν Εὐρώπῃ τὰς τελευταίας μεθόδους περὶ κατασκευῆς χρυσῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοστοιχιῶν ἐφαρμόξω ταύτας εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατείαν Ὁμοσπείας κλινικὴν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΡΕΛΛΗΣ

Ὁδοντοῖατρος τῆς Βασιλικῆς Αἰθλῆς.

2—Ὁδὸς Πειραιῶς—2